

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

De Sancta Dafrosa Vidua Romana Martyre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

DE SANCTA DAFROSA VIDUA ROMANA MARTYRE.

SUB JULIANO.
IV JAN.
S. Dafrosæ
natalis,

Sancta Dafrosa S. Flaviani urbis Præfecti vidua, hoc die migravit ad cælum. De ea Usuardus: Item Romæ S. Dafrosæ, uxoris Fabiani (legendum, Flaviani) Martyris, quæ post interfectionem ipsius primum relegata exilio; deinde a Præfato Principe capite jussa est puniri. Eadem habent Martyrologium Rom. Beda, Ado, Notherus, Bellinus, Maurolycus, Galesinius; hic tamen fallitur, uti et Martyrolog. Germanicum, dum Decii jussu occisam scribit an. cclvi.

maritus,

2 Maurolycus aliique Darfosam vocant, quidam Afrosam, mendose. Meminit ejus Ferrarius in Catalogo Sanctorum Italiæ; Petrus de Natalibus l. 2, c. 42, ast hic fæde hallucinatur, quod eam existimet S. Fabiani Papæ, priusquam Pontificatum iniret, uxorem fuisse, et Decii jussu peremptam, cum integro post sæculo vixerit.

socii martyrii,

3 Acta S. Dafrosæ, Flaviani, Pigmenti, Bibianæ et aliorum permista sunt, et ejusmodi ut haud levi emendatione egeant. Ea dabimus xxiv Martii, quo die S. Pigmenius colitur, licet in Actis xix Februarii interfectus dicatur, quo die eum referunt quædam Martyrologia. Colitur S. Flavianus S. Dafrosæ maritus xxii Decembris; eorum filia S. Demetria xxi Junii; S. Bibiana ii Decemb.

4 Videntur hi omnes, et alii qui in iisdem Actis memorantur, sub Aproniano crudelissimo Urbis Præfecto, Juliani tempore, subisse martyrium. Et Dafrosa quidem post mariti sui mortem, fame primum cruciata, dein Fausto cuidam propinquo suo traditur: qui eam conatus inducere ut sibi nuberet, diisque sacrificaret, ipsemet ab ea imbutus fidei mysteriis, a Joanne Presbytero (qui xxiii Junii colitur) baptizatus, feliciter in ipsius tyranni conspectu extinctus est. Corpus ejus canibus expositum, Dafrosa noctu sepelivit. Dein in somnis a viro suo Flaviano evocata, post quinque dies orans expiravit.

tormenta,

mors,

5 Antonius Quintanaduenas lib. de SS. Hispalensibus tradit S. Dafrosam ac Flavianum Hispali natos, inde Romam cum filiabus migrasse. Nititur præcipue Juliani Petri testimonio, qui in Chronico nu. 163, ita scribit: S. Bibiana S. Flaviani Hispalensis Hispani filia, cum patre Romam petit, ibique martyrium patitur patienter cum matre et sororibus. Quanta sit illius Chronici auctoritas, nondum discussimus. Unicam Bibianæ sororem Demetriam omnes numerant; plures hic auctor videtur statuere.

patria.

DE S. NEOPHYTA VIRG. ET MART.

IV JAN.

S. Neophytæ
natalis,

Sanctæ Virginis Neophytæ nomen in fastos suos olim retulerat Rosweydas noster, nullo adscripto die: Neophyta V. et M. in monasterio Limpurgensi. Carthusiani Colonienses in auctario ad Usuardum, iv Januarii ista habent: Item Neophytæ Virginis et Martyris. Memoratur Neopistis quædam a Baronio in Notis ad Martyrol. Rom. 28 Octob. in Cyrilla: Cyrille Memmie, Juliana, Neopistis, ac Sophiæ Virginum ac Martyrum corpora transtulit Sergius junior in Titulum Equitii, ut vetus inscriptio marmoris incisa illic posita testatur. Verum ad quem diem illa Neopistis, quam Anastasius Bibliothecarius Theopisten vocat, sit referenda; an Neophyta sit, de qua hic agimus nos latet. Alioquin idem fere significant Neopistis, quæ recens fidem suscepit; et Neophyta, recens insita, vel noviter genita, sive quæ recentior ad fidem accessit.

nomen,

Acta;

2 Cujus vero extiterit S. Neophyta, aut quo tempore vixerit, haud satis nobis compertum. Vitam ejus RR. DD. Canonici regulares monasterii Bodecensis in diocesi Paderbornensi, e præstantissimis suis MSS. codicibus summa humanitate Joanni Gamansio nostro communicarunt. Insunt tamen in ea nonnulla quæ correctionem requirunt. Nam quod dicitur mater sanctæ Virginis soror fuisse S. Osualdi Regis et Martyris, repugnat Anglicanarum rerum scriptoribus. Ut id demus, cui illa et ubi nupta orto e stirpe judaica? ut cetera omittamus. Erit fortasse qui menda hæc, alicunde affusa luce, expurget.

reliquiæ in
cænobio Lim-
burg.

a Conrado
Imp. fundato,

a S. Poppono
edificato.

3 Ceterum Limburgi cænobii (ad quod translata a Conrado Salico Imp. S. Henrici successore reliquiæ S. Neophytæ dicuntur) originem ita describit Hermannus Contractus ad an. 1034. Conradus ex castro suo Limpurgo, inter Nemetes et Vangiones sito, monasterium fecit, quod in honorem sanctæ Crucis et D. Joannis Evangelistæ dedicari jussit. Idem ex Hermanno Joannes Cuspinianus, Christophorus Bræwerus noster, aliique recentiores commemorant. Plenius quidem vivebat Everhelmus in vita S. Popponis xxv Januarii cap. 9, nu. 37, cum narrasset Episcopatum Argentinensem Popponi a Conrado oblatum, ingeniose ab eo declinatum; subdit, Cæsarem quæcumque abbatia rectoribus essent viduatæ, eas illi committere certatim studuisse: Et primo Lintburg, inquit, in Vosago situm, quod hæreditaria forte sibi jam olim in manus vene-

rat, probabilius cum astipulatione testium beato viro legaverat, et pro struendo inibi in honorem S. Joannis Evangelistæ cænobio preces intenderat. Qui ex regalium precum edicto, eundem locum, ferarum jam tunc cubile, multo cum labore excolens, servorum Dei conventiculis habitacula non vilia extruxit, et Christi jugum leve sub monastica institutione ipsis injecit, tum Joannem nepotem suum tam illi loco, quam apud S. Maximinum Treverensibus præfecit.

4 Quod apud Eysengreinium in historia Spirensi tradit quidam ideo Conradum ex castro suo Lympurg magnificum cænobium maximis sumptibus ac impensis construxisse, quod in eo nuper filium Conradum ex præcipitio quodam decidentem amiserat; fides esto penes auctorem, qui 500, post Conradum vixit annis. Ipse Eysengreinius Conradum scribit prope Spiram urbem in Limpurgica arce habitasse; quo auctore? Vix hoc tempore cænobii exstant vestigia.

VITA

ex MS. cænobii Bodecensis, descripta a
Joan. Gamansio Soc. Jesu.

Egregia Virgo et Martyr Christi Neophyta, secundum seculi dignitatem nobilis extitit et gloriosa, utpote regali progenie exorta; sed multum nobilior claruit laudabili morum compositione, et famosa virtutum opinione. Quæ jugiter nominis sui attendens proprietatem, sensuum maturitate teneram transgressa est ætatem: quod continua sanctæ conversationis novitate probatur, quia noviter genita interpretatur. Cujus parentum nomina licet antiqua oblivio subtraxerit; vere tamen constat, quod ex nobilissimo a Israelitarum genere pater ejus originem duxerit, ita ut de eadem tribu et parentela qua Dominus Christus processerit, ipse progenitus fuerit. Mater vero nihilominus soror germana b B. Oswaldi Regis et Martyris extiterit.

S. Neophyta
nobili genere
orta,

a

b

2 De quorum præclara stirpe hæc florida propago excrevit; quibus et ipsa non minori cultu Christianæ religionis æquiparari potuit, et ubere virginitatis et martyrii fructu fertilior resplenduit. Quæ dum in primæva ætate elegantia forma cœævulas suas omnes

pulcra et pia,
omnes